

ประดิษ์ พงษ์ชัย บางเรืองเกียรติ ภรรมาวดี ศุนหุวงศ์ โรงเรียนวังสามัคคี

คำนำการพิมพ์ครั้งที่ ๒

หนังสือ บางเรืองเกียรติ ภรรมาวดี ศุนหุวงศ์ ในระหว่างสมครามโลก ครั้งที่ ๒ ที่ได้พิมพ์ครั้งแรกในโอกาส ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๐๙ นั้น ได้มอบให้ เป็นการสมนาคุณญาติมิตรที่กรุณาร่วมบำเพ็ญกุศลในวันคล้ายวันเกิดของ ข้าพเจ้าที่มีอายุครบ ๗๗ ปีบริบูรณ์ และท่านที่ส่งคำอ่านวายพรกับท่านที่ดัง จิตคำอ่านวายพรข้าพเจ้าหลายคนแล้ว แต่ยังมีผู้สนใจจะได้หนังสืออีกเป็น จำนวนมาก ญาติมิตรหลายคนจึงเสนอข้าพเจ้าให้จัดพิมพ์หนังสือนั้นขึ้นอีก เป็นครั้งที่ ๒

ในการพิมพ์ครั้งที่ ๒ นี้ นอกจากมีการแก้คำผิดที่ได้พิมพ์ไปแล้วครั้งที่ ๑ ข้าพเจ้าได้เติมหลักฐานไว้ในคำนำนี้ดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากหนังสือพิมพ์บางฉบับได้ให้ความสนใจต่อการที่ข้าพเจ้าได้ ขอร้องให้ประชาชนชิบดีรุสเวลล์ สั่งให้ทหารญี่ปุ่นในไทยยอมจำนนต่อผู้ บัญชาการสูงสุดสัมพันธมิตรแห่งอาเซียนในการพิมพ์ครั้งที่ ๑ ข้าพเจ้า ขอผด dara จะนำหลักฐานออกพิมพ์ในโอกาสอันควรนั้น บัดนี้ก็ถึงเวลาอันควร ที่ข้าพเจ้าจะนำหลักฐานสำคัญส่วนหนึ่งลงพิมพ์ดังต่อไปนี้

ฐานะบรรณาธิการของหนังสือเล่มนี้ ได้เลือกข้อเขียนของหม่อมเจ้าหฤทัยอภัยค ราภา เทวกุล หรือท่านหฤทัยแก้ว พระอธิการในสมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ และบันทึกของอาจารย์ป่วย อึ้งภากรณ์ มากกว่าในชุดเดียวกันกับข้อเขียนของ บรรณาธิการเอง

สาเหตุหนึ่งที่ท่านปรีดีดำริพิมพ์หนังสือเล่มนี้อุทกานในช่วง พ.ศ. ๒๕๐๕ ก็ เพราะเวลาหนึ่งท่านเพิ่งขึ้นมาที่สำนักจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมาอาศัยใน ประเทศไทยรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ตอนนั้นเองได้มีผู้อุ่นใจในเมืองไทยว่า ท่านรัฐบุรุษอาวุโสรับแผนจากคอมมิวนิสต์เพื่อกลั้นมาเยี่ยมศรีอยุธยา การ ติพิมพ์หนังสือนี้ จึงเป็นทางหนึ่งที่ช่วยปกป้องข่าวลือดังกล่าว

สำหรับการจัดพิมพ์ในคราวนี้ นอกจากจะยึดถือตามทันฉบับเดิมทั้งหมดที่ ท่านปรีดี พนมยงค์ เป็นบรรณาธิการแล้ว ยังได้เพิ่มเติมข้อเขียนของบุคคลอื่นที่ มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกันไว้ในภาคผนวก ๒ ได้แก่ บันทึกเรื่อง “สิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็น : พาดพื้นที่ในประเทศไทย” ของ ดร. พูนพิคมัย ดิศกุล พระอธิการในสมเด็จกรมพระยา ดำรงราชานุภาพ บทความของ ดร. ลักษณ์ ทอมสัน (Thomson) (จาก หนังสือ ๑ ศตวรรษ ศุภสวัสดิ์) บทความเรื่อง “ปรีดี พนมยงค์ กับสถาบันกษัตริย์ และกรณีสวรรคต” ของคุณสุพจน์ ด่านตะกูล และจดหมายฉบับสุดท้ายของ นายบุศย์ ปัทมศรีนทร์ ผู้ต้องโทษประหารชีวิตกรณีสวรรคต รัชกาลที่ ๕

ทางคณะผู้จัดพิมพ์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้คงยังสามารถสนอง เจตนาرمณ์ของบรรณาธิการท่านแรกที่ประสงค์ให้ผู้อ่านได้เข้าใจทัศนะและ บทบาทของท่านต่อสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง และที่หวังมากไปกว่านั้นคือ หนังสือเล่มนี้อาจจะช่วยเตือนสติพวก “ULTRA ROYALIST” หรือพวกที่อ้างว่าเป็นราชชีปไตยยิ่งกว่าองค์พระราชาชิบดีเอง

โครงการจัดทำเล่มเผยแพร่เกียรติคุณ
นายปรีดี พนมยงค์ รัฐบุรุษอาวุโส สำหรับเด็กและเยาวชน

(แผนก) การทูต จ. อาร์มองค์-เปรโวสต์
คำແດລງປຣີ ພນມຍົງຄໍ -ສອງ-

ປາຣີສ. ແກ ກຣກກູາຄມ - (ເອ.ເອພ.ພ.) - “ຂະນະນີ້ ຂ້າພເຈົ້າເຕີບຍືນເຂັ້ນ
ບັນທຶກຄວາມຈຳເພື່ອການດຳຮັງຊີບ ຈະມີການພິມພົດ ທຸດ ທຸດທຶນເປັນການພາໄທ
ອີກຫຼຸດທີ່ເປັນການພາອັງກຸດ ຂໍອ່າງວ່າ “ຮູ້ສໍາເລັດການແລະນາຍກ
ຮູ້ມູນຕີແຫ່ງປະເທດໄທ” ຂ້າພເຈົ້າຕິດຕ່ອກກົນກິພົດວ່າງຸດແລະອ່ານິກົນ”

ຖຸກຄາມດຶງຄົດເຫັນວ່າສານການຟັ້ນຈຸບັນໃນແລ່ມອິນໂດຈິນແລະໃນ
ປະເທດໄທ ໂດຍເພາະກາຍຫລັງທີ່ປະຫາວີບດີນິກສັນປະກາດເຍືອນປັກກິນ
ອັດຕາຍກວ້ຽມນູນຕີໄທຍົກວ່າ “ໃນປະເທດເຮົາມີການຄາດຄະເນະປະກັນມາກ
ທີ່ຂ້າພເຈົ້າເຫັນວ່າມີເຫດຜຸນອຍ ໃນສ່ວນທີ່ເກີຍກັບເວີດນາມ ຂ້າພເຈົ້າເຂົ້າວ່າ
ໜ້າເວີດນາມມີຄວາມຈົງໃຈເມືອນກັນ ສໍາຫັບພວກເຂົາ ສິ່ງທີ່ຄຳນິ່ງດຶງກິນ
ສັນຕິພາບແລະການຝຶກສັບປະປະປະເທດ ໃນການເຈົ້ານັ້ນ ເນື້ອດັ່ງດັ່ງກັນຫາ
ວ່າຈະໄຮັ້ນອຸປະກອດທີ່ທຳໃຫ້ໄມ້ຕົກລົງກັນໄດ້ ຂອໃຫ້ດູວ່າຍ່າງການຮີເຮີມຂອງນາຍ
ປີເອຣ ມອງເດລ-ຝຣອງສ് (ໃນການປະໜຸນເຍັນວ່າດ້ວຍອິນໂດຈິນແຫ່ງ ດ.ສ.
១៩៤៥) ນັ້ນເປັນການກະທຳທີ່ກຳລັງຫາຢູ່ ເພວະກາຍອມຮັບຄວາມພິດພາດຂອງ
ຮູ້ມູນຕີທີ່ແລ້ວມາມີໃໝ່ເປັນການເລີຍເກີຣຕີ ແລະປະເທດຝຽງເສລັກຄົນດັ່ງອຸກໄດ້
ດ້ວຍເກີຣຕີກົມອັນໄຫຼຸຍື່ງ ຄ້າວຸມອິນດັ່ງນັ້ນວ່າ “ໃນການພິດພາດຂອງຮູ້ມູນຕີໄທ
ກັບໜ້າເວີດນາມ ສັນຕິພາບກີຈະພິ້ນນັ້ນເກີດຂຶ້ນ”

(ເອ.ເອພ.ພ.)

ໃນທີ່ສຸດນີ້ ຂ້າພເຈົ້າຂອບຄຸນຄູາຕົມຕາທີ່ຊ່ວຍຈັດພິມພົດນັ້ນ ອີກທັງ
ຂອບຄຸນທ່ານທີ່ໄຫ້ຄວາມສູນໃຈແກ່ທັນສູນນີ້

ອອນໂຕນີ້ ປະເທດຝຽງເສລັກ ວັນທີ ២៨ ມິຖຸນາຍນ ២៤០៥

ນາງໂທຸນາທະນາ

ຄໍາປະກາດ

- ១ -

ເພື່ອນໄທແລະຕ່າງປະເທດຫຍຸຕາໄດ້ຂອ້າໃຫ້ຂ້າພເຈົ້າເຂັ້ນຄວາມທຽງຈຳ
ເຊັ່ນເດີຍກັບຄໍາເຮີຍກັ້ອງຂອງນາຍກົວໆ ສຸກມົງຄຸດ ອົດເລີ້ານິກາ ສ.ປ.ອ.
ແລະອົດີທີ່ປັບປຸງຂອງຮູ້ມູນຕີຈົມພລ ດນອນ ກິດຕິຂຈຣ ປັຈຈຸບັນດຳຮັງດຳແນ່ງ
ເອກັນຮູ້ມູນຕີໄທປະຈຳກຸງລອນດອນ ໄດ້ເຂັ້ນຈົດທ່ານລົງວັນທີ ៤ ຕຸລາຄຸມ
២៤០៥ ລົງນາຍສຸພຈົນ ດ້ານທະຮູບ ມີຄວາມທອນທີ່ວ່າ

“ຄວາມຈົງ ຜົວລົງແລະການຂອງທ່ານປຣີເປັນເງື່ອງທີ່ນັ້ນໃຈເປັນ
ອ່າຍຍິ່ງ ເພວະສ່ວນທີ່ທ່ານໄດ້ປົງປັບດີໃຫ້ແກ່ປະເທດໄທນັ້ນ ມີມາກາຍເກີນ
ກວ່າຈະເຊີ້ນເຫັນໃຫ້ໃຫ້ຄຽນດັ່ງໄດ້ ໂດຍເພາະເງື່ອງດອນທີ່ທ່ານກຳເສົ່າໄທ
ພມເຂົ້າແນ່ວ່າ ໂມມື້ງໄດ້ໃນປະເທດໄທທີ່ຈະຮູ້ໂດຍລະເອີດດີດັ່ງນັ້ນອຳຈາກ
ດັ່ງທ່ານປຣີເອງ ເພວະໃນຮະຫວ່າງທີ່ປົງປັບດີໃຫ້ໄທນັ້ນ ຊີ່ເປັນຫລັກ
ສຳຄັນຢູ່ຍົງຍວດວ່າ ໂມມື້ງໄດ້ທີ່ເລີຍທີ່ຈະຮູ້ວ່າອີກຄູນທີ່ມີທຳກໍາທີ່ໄດ້ຮັນມອນ
ໝາຍຍ່າງໃດ ຈະມີກີແຕ່ທ່ານປຣີເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຮູ້ມູນຕີ ແລະທ່ານເທົ່ານັ້ນທີ່
ຄ້າທາກທ່ານມີເວລາຈະເຊີ້ນຮັບຮົມຂຶ້ນໄວ້ໄດ້ ກີຈະເປັນປະໂຍ່ນໃນ
ມາກກິນ້ອຍ”

ຂ້າພເຈົ້າຍືນດີຈະສູນອົງຄໍາເຮີຍກັ້ອງ ແຕ່ຈະຕ້ອງຄ່ອຍໆ ພື້ນຄວາມຈຳເຂັ້ນ
ຂຶ້ນພິມພົດເປັນຄວາມ ເພວະແມ່ເພາະເງື່ອງຂວາງການເສລັກໄທນັ້ນ ກິລ່ວງເລຍມາ
ກວ່າ ៣០ ປີ ແລ້ວ ຈຶ່ງໄມ້ອາຈາທີ່ຈະພື້ນຄວາມຈຳໃຫ້ຄຽນດັ່ງໄດ້ ຂະນະທີ່ກຳລັງປົງປັບດີ
ການເສລັກໄທຍ້ອຸ່ນນັ້ນ ຂ້າພເຈົ້າກີຈີແຕ່ຫລັກການໃຫ້ຍູ້ຊື່ຮູ້ມູນຕີຢູ່ທີ່ຂ້າພເຈົ້າ ສ່ວນ
ການຂອງແຕ່ລະທ່ານວ່າທີ່ແນ່ງການໄປນັ້ນ ຂ້າພເຈົ້າໄມ້ເວລາພອດຈະກົດຮູ້ມູນຕີ

(๑๐) คำปรารภ

ละเอียด เพาะมีมากมายหลาຍหน่วย และมีจำนวนสมาชิกมากมาย ดัง ปรากฏตามบันทึกของนายหวิ บุณยเกตุ ผู้บัญชาการพลพรมภัยในประเทศไทย ที่คุรุสภากได้พิมพ์แจกในงานพระราชทานเพลิงศพนายหวิ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๕ แล้วว่า ขบวนการเสรีไทยได้ตั้งหน่วยพลพรม ๒๔ แห่ง แห่งหนึ่งฯ มีพลพรมเข้าฝึกอบรมประมาณ ๕๐๐ คน รวมจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน ทั้งนี้ พึงเข้าใจว่าเป็นพลพรมกองหน้า ถ้าจะรวมจำนวนสำรองที่จะระดม เมื่อลงมือปฏิบัติต่อสู้ญี่ปุ่นอย่างเปิดเผยแล้ว ก็จะมีจำนวนเพิ่มขึ้น รวมเป็น พลพรมที่สามารถต่อสู้ทางอาชญากรรม ๕๐,๐๐๐ คน และถ้ารวมหัวผู้ที่ ประจำกองบัญชาการและทางธุรการอีกฯ ด้วยแล้ว จำนวนก็มีมากกว่านั้น ข้าพเจ้าจึงไม่อยากจะเชื่อว่าเสรีไทยได้ครุ่นถ้วน และรู้ถึงวิกรรมของแต่ละคนได้ แต่ข้าพเจ้าขอันดีอีกเป็นส่วนรวมว่า เสรีไทยทุกคน ซึ่งส่วนมาก “นิรนาม” คือ มีได้มีเชื่อที่ข้าพเจ้าอ้างไว้ในบทความนี้ ได้มีส่วนร่วมกันกับข้าพเจ้าและเสรีไทย ที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงเชื่อไว้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทความนี้ในการรับใช้ชาติ

เมื่อไม่นานมานี้ ทางการอเมริกันที่สามารถเก็บหลักฐานโดยติดต่อกัน ข้าพเจ้าไว้ ได้จัดการพิมพ์เป็นเอกสารทางการเปิดเผย ซึ่งเป็นหลักฐานทาง การที่ช่วยพื้นความจำในการเขียนเรื่องเกี่ยวกับเสรีไทย ส่วนทางอังกฤษก็มี อดีตทูตได้เขียนเรื่องที่เป็นหลักฐานไว้ เช่น เชอร์เรนดรู กิลคริสต์ และหลัก ฐานทางการอังกฤษก็จะพิมพ์เปิดเผยในเวลาอีก ๒ ปี

- ๒ -

ข้าพเจ้าได้เขียนความทรงจำไว้ให้หล่ายตอนแล้ว การพิมพ์เป็นภาษา ต่างประเทศในต่างประเทศนั้น ไม่มีอุปสรรคทางด้านกฎหมายหรือการ กระซิบห้ามของทางการ ตรงกันข้าม มีสำนักพิมพ์หลายประเทศติดต่อกัน ที่ข้าพเจ้าได้แสดงจดหมายของสำนักพิมพ์อังกฤษ ฝรั่งเศส อเมริกัน ที่เสนอ จะรับเป็นผู้พิมพ์โฆษณาตนให้ญาติมิตรและผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์จาก

ปรีดี พนมยงค์ (๑๑)

ประเทศไทยหลายคนได้เห็นแล้ว

ก่อนที่ประธานาธิบดีนิกสันจะเดินทางไปปักกิ่งนั้น ผู้สื่อข่าวแห่ง “ทำ เนินขาว” คือทำเนียนของประธานาธิบดีสหราชอาณาจักรได้มาพบข้าพเจ้าที่ บ้านพักในประเทศไทยรั่งเรือง เมื่อผู้นักลับไปทำเนินขาวแล้ว ได้เขียนจดหมาย ถึงข้าพเจ้าดังต่อไปนี้

LIFE
INTERNATIONAL MAGAZINE
HEAD OFFICES
202-203-4300

16 November 1971

Dr. Fridj Benayong
173 Avenue Aristide Briand
Antony, France

Dear Dr. Fridj:

It was a great pleasure to meet with you at your home during my recent visit to France. I certainly appreciate the opportunity to discuss with you your experiences, world view and the possibility of publishing them in LIFE Magazine.

I was fascinated to see the outline and beginning work for your biography and look forward to your completion of this important, historic work.

I have discussed with Mr. Hilton Ooshinsky, LIFE Magazine's Paris Bureau Chief, our conversation and he will contact you.

As a long-time student of Thailand and your efforts to bring progress and prosperity to your country I found our meeting most stimulating and hope that we can continue meeting from time to time.

Thank you for your kind hospitality.

Sincerely yours,

Gerald L. Schaefer
White House Correspondent

คำเปลจดหมายของผู้สื่อข่าวทำเนียบฯ

๑๙ พฤษภาคม ๑๙๗๐

ดร. ปรีดี พนมยงค์
๑๗๓ ถนนอารีสติด บริโภค
องโถนี, ฝรั่งเศส

ดร. ปรีดี ที่รัก

เป็นความยินดีอย่างยิ่งในการพบท่านที่บ้านของท่านระหว่างการมาเยือนฝรั่งเศสเมื่อเร็วๆ นี้ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกคุณค่าอย่างแน่นอนต่อโอกาสที่ได้เจรจา กับท่านถึงประสบการณ์ของท่าน, ทรงคุณต่อสถานการณ์ของโลก และความเป็นไปได้ที่จะโฆษณาเรื่องเหล่านั้นในนิตยสาร ໄลฟ์

ข้าพเจ้าพึงพอใจที่ได้เห็นแนวทางและการเริ่มต้นงานเกี่ยวกับช่วงประวัติของท่าน และครั้งจะได้เห็นความสำเร็จริบูรณ์แห่งการงานอันเป็นประวัติศาสตร์สำคัญนี้

ข้าพเจ้าได้สนทนากับ มร. มิลตัน ออร์เชฟลิก หัวหน้าสำนักงานปารีส แห่งนิตยสาร ໄลฟ์ ถึงการสนทนาของเรา และเขายังติดต่อกับท่าน

ในฐานะนักศึกษาเรื่องประเทศไทยมานาน และความพยายามของท่านที่จะนำสันติภาพและความเจริญก้าวหน้าสู่ประเทศไทยของท่าน ข้าพเจ้าเห็นว่า การพบปะระหว่างเราเป็นการนำรุ่งใจอย่างยิ่ง และหวังว่า เราจะดำเนินต่อไปในการพัฒนาครั้งนี้

ขอบใจการต้อนรับอบอุ่นของท่าน

ผู้ชื่อสัญญาของท่าน,
(ลงนาม) เจร์โรลด์ แอล. เชคเตอร์
ผู้สื่อข่าวทำเนียบฯ

- ๓ -

การพิมพ์เรื่องเกี่ยวกับข้าพเจ้าในประเทศไทยไม่ราบรื่น แม้จะเป็นเรื่องที่ผู้จัดพิมพ์ได้ระบุเป็นอย่างดีแล้วว่าไม่ผิดกฎหมายบ้านเมือง หรือเป็นเรื่องที่หนังสือพิมพ์และนิตยสารเกือบทั่วโลกได้กระจายข่าวแล้วเมื่อข้าพเจ้าแรกถึงปารีส ซึ่งหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยหลายฉบับก็อย่างเสนอข่าวนี้ให้ผู้อ่านทราบ แต่ก็ถูก “กระแส” ไม่ให้ลงข่าว ต่อมามีบางฉบับลงผู้แทนมาสัมภาษณ์ข้าพเจ้า แล้วนำข้อความไปลงพิมพ์เพียงแต่ว่า ข้าพเจ้าอยู่ท่าใด สุภาพเป็นอย่างใด อยู่บ้านชนิดไหน ข้าพเจ้าจะกลับเมืองไทยหรือไม่ ซึ่งข้าพเจ้าตอบว่า จุดหมายปลายทางนั้น ข้าพเจ้ากลับเมืองไทย แต่ระหว่างนี้ยังไม่กลับ ข้าพเจ้าก็ได้รับข่าวว่า หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นถูก “กระแส” ว่า อย่าลงพิมพ์ต่อไปให้เกินกว่าที่ได้ลงพิมพ์แล้ว ส่วนนายสุพจน์ ด่านตระกูล ที่เสียงกับรวมเรื่องเกี่ยวกับข้าพเจ้า โดยคัดสำเนาเอกสารทางการมาลงพิมพ์ไว้ หลายตอนที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในคำสอนกฎหมายปกครองที่โรงเรียนกฎหมายกรุงเทพฯ รัชกาลที่ ๖ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ เทิดทูนพระบาทสมเด็จพระมุกุฎเล้าฯ (รัชกาลที่ ๖) ไว้ และคำกราบบังคมทูลขอพระราชทานอภัยโทษ พระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าฯ (รัชกาลที่ ๗) และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าฯ ได้มีพระราชกระแสรับสั่งพระราชทานอภัยโทษให้พร้อมทั้งได้พระราชทานพรด้วยนั้นก็ดี และมีสุนทรพจน์ของข้าพเจ้าซึ่งแสดงในสภาพผู้แทนราชภารกิจ เทิดทูนพระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าฯ ก็ดี ทราบว่า นายสุพจน์ ด่านตระกูล ถูกเรียกตัวไป “กระแส” ว่า ได้ช่าวว่า นายสุพจน์ฯ จะเขียนหนังสือเทิดทูนนายปรีดี พนมยงค์ อีก อันเป็นการทำให้ราชบัลลังก์ สะเทือน และทำให้นักศึกษาต่อต้าน “คณะปฏิวัติ” จึงขอให้นายสุพจน์ฯ ระงับที่จะพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับนายปรีดีฯ อีกต่อไป มิฉะนั้น ก็จะต้องถูกจับกุม ที่ข้าพเจ้าใช้คำว่า “กระแส” นั้น เพราะไม่มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือคนกระซิบเพียงอ่านกระดาษแผ่นหนึ่งอ้างว่าเป็นคำสั่งอธิบดี แล้วก็เก็บ

คำสั่งนั้นໄວ่โดยไม่มอบสำเนาให้ผู้ถูกกระชับ

วิธีกระชับนั้น เป็นวิธีเบากว่าวิธีที่บางสมัยสร้างพยานเท็จ และผู้พิพากษาที่ไม่ทรงไว้วางใจความยุติธรรมเชื่อพยานเท็จหรือแสร้งว่าเชื่อตัดสินประหารชีวิตผู้บุกรุก ยังทำให้เลื่อมเสียแก่สถาบันยุติธรรมของชาติ จึงเป็นการเจริญยิ่งกว่าวิธี “กระชับ” ถ้าหากในสมัยก่อนเจรจาสัญญาภันนาณะประเทศเพื่อให้เลิกสิทธิ์เคียงในทางศาล มีเรื่องเจริญรายเกี่ยวกับการที่มีผู้พิพากษาที่เคยเรียนตามหลักสูตรสมัยเก่า รู้หลักอินทภากยในกฎหมาย แล้วคือให้ผู้พิพากษาดังอยู่โดยปราศจากอดีต แต่การ อันได้แก่ ฉันหา โภสา กยา โมทา แต่ผู้พิพากษาดูดเก่า ที่แม้บังคนจะเคยบวชเรียนและสมดุณดี วันหนึ่งร่วม ๑ ข้าวโมง ก็ยังไม่นำพาต่อคดีธรรมดังกล่าวแล้ว ก็ไม่มีคริที่จะสามารถเจรจาขอแก้สนิธิสัญญาไม่เสมอภาคกับนานาประเทศได้ แม้จะจ้างบุตรของพระราชนิธิเดือเมริกันทุกคนมาช่วยเจรจา ผู้คนเหล่านี้ก็จะเป็นหน้าไปตามๆ กัน อย่างไรก็ตาม เรื่องเจริญรายในสมัยนั้นมีการเปิดโปงในหนังสือที่ฝรั่งหดายคนเขียนໄວ่แล้ว แม้จะมีบุรุษผู้มีผลเป็นที่หน้าได้อาสาเข้าร่วมกับผู้เสียงกับชาวอสเตรเลียคนหนึ่ง ที่เคยทำงานหนังสือพิมพ์เมริกันที่กรุงโรมเพื่อจะใส่ร้ายผู้บุกรุกให้หนักยิ่งขึ้น แต่เมื่อชาวอสเตรเลียคนนั้นได้ลสติขึ้นมาและเกิดมีทริโอดับปะขึ้นก็ไม่ยอมที่จะร่วมมือต่อไปในการทำสกปรกจิตใจตามสิ่งจังที่พวกเหล่านั้นเสนอให้ด้วยราคางด ครั้นแล้ว เขายังได้เล่าให้เพื่อนฝรั่งรู้จนมาถึงทุกข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามีความสั่งเวชพวกเดราียนนั้นเป็นอย่างยิ่ง

-๔-

ข้าพเจ้ากล่าวแล้วว่าวิธี “กระชับ” เบากว่าวิธีเจริญรายของบุคคลบางจำพวกในบางสมัย แต่ก็ไม่เห็นด้วยในเนื้อหาของการ “กระชับ” ที่อ้างราชบัลลังก์ เพราะข้าพเจ้าได้ถามข้าราชการผู้ใหญ่ซึ่งเป็นขั้นนายพลและนายพล

ตำรวจบังคับที่มาเยี่ยมข้าพเจ้าเป็นที่เปิดเผยแล้วได้ความว่า ผู้ใหญ่ทางทหารและพลเรือนมิได้สั่งให้ตำรวจสันติบาลหรือตำรวจเอกสารหนังสือพิมพ์ทำการกระชับ เช่นนั้นเลย และมิได้นั่งอาจอ้างราชบัลลังก์ดังที่ขั้นผู้น้อยทำไปเองเพื่อเสนอเอกสารความชอบ นายพลตำรวจนคร สง่า กิตติชัย อดิศรรษมนตรี ช่วยว่าการกระชับควรการต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้สั่งออกอัครราชทูตไทยประจำกรุงปารีสให้ออกหนังสือเดินทางไทยแก่ข้าพเจ้านั้น ได้นำความกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบัน ถึงการที่นายพลตำรวจผู้นั้นได้สั่งการไปแล้ว ก็ได้มีพระราชกระแสรับสั่งว่า “ดีแล้ว”

ภายหลังที่ข่าวการมาปารีสของข้าพเจ้ารู้ถึงนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หลายคนซึ่งเรียกร้องให้ทางการเชิญข้าพเจ้ากลับประเทศไทย อาจารย์ผู้หนึ่งดำเนินนักศึกษาว่า ทำการเป็นที่ “สะเตือนพระราชหฤทัย” ตำรวจสันติบาลและเอกสารหนังสือพิมพ์ก็พอลอยยืนมือเข้ามาด้วย ข้าพเจ้าต้องขออภัย ม.ร.ว. ศักดิ์ทิพย์ ปราโมช ที่แม้จะนั่นกำลังเป็นความอยู่กับข้าพเจ้า ที่เขียนข้อความลงในสยามรัฐเตือนพวกรืออ้างว่ารัฐพระราชหฤทัยดีกว่า ม.ร.ว. ศักดิ์ทิพย์เองนั้นว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงดำรงความเป็นธรรมต่อพสกนิกรด้านหน้า คำเตือนท่านองนี้เคยมีมาแล้วในประวัติศาสตร์ฝรั่งเศส ที่ผู้จงรักภักดีอย่างแท้จริงในระบอบราชอาชิบได้เตือนพวกรือภาษาฝรั่งเศสเรียกว่า “ULTRA ROYALIST” ซึ่งมีความหมายว่า พวกรืออ้างเป็นราชสิบได้กว่าองค์พระราชาซึ่ดีเอง ประวัติศาสตร์ฝรั่งเศสปรากฏว่า ระหว่างเวลา ๔๐ ปี นับตั้งแต่การอภิวัตน์ใหญ่ฝรั่งเศสเมื่อ ค.ศ. ๑๗๘๙ ถึง ค.ศ. ๑๘๗๐ นั้น ราชวงศ์บูรุษของได้กลับมาครองราชย์หลายครั้ง ต่อมามีเมื่อ ค.ศ. ๑๘๗๐ โนปะเลียนที่ ๓ แห่งราชวงศ์ใบนาปาร์ตได้สละราชสมบัติเนื่องจากแพ้เยอรมันฝ่ายเจ้าสมบัติ เมื่อได้ปราบปรามขบวนการสหการปารีสสำเร็จแล้ว ก็ได้จัดให้มีระบบบัตรรัฐสภาพเพื่อล้มติว่า ฝรั่งเศสจะปกครองโดยระบบสาธารณรัฐหรือระบบราชอาชิบได้โดยอัญเชิญรัชทายาทแห่งราชวงศ์บูรุษของขึ้นครองราชย์ เสียงราชภูมิส่วนมากที่พันจากการปราบปรามขบวนนั้นปราบဏามวิธีหลังนี้ แต่

ฝ่ายพวงที่ทำตนเป็นราชาริบไถยยิ่งกว่าองค์พระราชาอิบดีนัน ได้ยังพระราชนฤทธิ์ที่รับอัญเชิญขึ้นครองราชย์ และเรียกร้องเกินเลยไป แม้เรื่องของชาติจะให้เปลี่ยนจากของสามสี มาใช้ของขาวประกอบด้วยรูปดอกไม้สามแฉก (คล้ายดอกบัวดิน) ที่เรียกเป็นภาษาฝรั่งเศสว่า "FLEURS DE LIS" ซึ่งเป็นสัญลักษณ์เฉพาะราชวงศ์บูร์บอง (ปัจจุบันนี้มีบางคนที่ยังว่าจังรักภักดีต่อพระราชวงศ์จักรี เมื่อได้ผ่านไปตามถนนราชปายล์ กรุงปารีส เห็นมีการเขียนเป็นประจำตามกำแพงเรือนนั้นด้วยรูปดอกไม้ชนิดนั้น พร้อมด้วยคำขวัญว่า "VIVE LE ROI" แปลว่า ขอให้พระราชาอิบดีจงเจริญ อันเป็นคำเรียกร้องของผู้นิยมราชวงศ์บูร์บองไม่ใช่ราชวงศ์โบนาปาร์ต บางคนก็เข้าใจผิดคิดว่ารูปดอกไม้นั้นเป็นเครื่องหมายของระบบราชาริบไถยทั่วไป จึงพลอยถือเอารูปดอกไม้นั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งราชาริบไถยของไทยด้วย โดยไม่สำนึกว่า พระราชวงศ์จักรีมีเครื่องหมายเป็นรูปจักรกับตรี เรื่องจังจะลายเป็นว่า บางคนที่ยังว่าจังรักภักดีต่อพระราชวงศ์จักรีแต่ไปถือเครื่องหมายสำหรับลักษณะราชวงศ์บูร์บอง) ก่อนที่รัฐสภาพรั่งเศสจะลงมติดังกล่าวแล้ว สมเด็จเจ้าแห่งมาจงดา (DUC DE MAGENTA) ได้มีรับสั่งเตือนผู้ที่ทำตนเป็นราชาริบไถยยิ่งกว่าองค์พระราชาอิบดี และยังว่ารู้พระราชนฤทธิ์ต่างๆ นั้นว่า ถ้าพวงนั้นต้องการจะเออเชิงขาวมีรูปดอกไม้ชนิดนั้นมาใช้แทนของสามสี แล้ว ทหารปืนยาก็จะเดินແກะไปตามลำพังโดยปราศจากของประจำกอง แต่พวงนั้นก็หัวร้อนไม่ยอมฟังคำเตือนของสมเด็จเจ้า จึงเป็นเหตุให้เสียงในรัฐสภาที่เดิมส่วนมากประданาสถาบันราชวงศ์บูร์บองขึ้นมาอีกนั้นต้องลดน้อยลงไป แม้กระนั้นเมื่อถึงเวลาลงมติ ฝ่ายที่นิยมลactualism รัฐชนะเพียง ๑ เสียง เท่านั้น

ถ้าหากผู้ที่ทำตนเป็นราชาริบไถยยิ่งกว่าองค์พระราชาอิบดีไม่อวดยัง เอาเด่นของตนแล้ว ราชวงศ์บูร์บองก็จะได้กลับขึ้นครองราชย์อีก ดังนั้น พวงที่เป็นราชาริบไถยยิ่งกว่าองค์พระราชาอิบดีจึงมีเพียงแต่เป็นพวงที่ทำให้ราชบัลลังก์ฝรั่งเศสต้องสะเทือนเท่านั้น หากยังทำให้ราชบัลลังก์แห่งราชวงศ์

บูร์บองสลายไปตั้งแต่ครั้งการนั้นจนถึงปัจจุบันนี้

- ๕ -

พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์บุคคลได้เสด็จมาเยี่ยมข้าพเจ้าที่บ้านพักชานกรุงปารีส ท่านพระองค์นี้เป็นประมุขพระราชวงศ์อันดับรองจากสมเด็จเจ้าฟ้าวชิราลงกรณ์ ก่อนที่ท่านเสด็จมาเยี่ยมข้าพเจ้าและเสด็จกลับกรุงเทพฯ แล้ว ก็ได้ พระองค์ได้เข้าเฝ้ากราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้ทรงทราบ

ต่อมาเมื่อปลายเดือนมีนาคมปีนี้ หม่อมเจ้าหญิงอัปกัศราภา เทวกุล ที่ได้ทรงรับใช้ใกล้ชิดสมเด็จพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า ตั้งแต่ท่านหญิงมีพระชันษา ๗ พรรษา จนกระทั่งสมเด็จพระองค์นั้นสวรรคต ได้นำหนังสือ สมเด็จพระศรีสวัสดิ์ริษามาประทานข้าพเจ้า ๑ เล่ม ในหนังสือเล่มนั้น มีตอนหนึ่ง ที่ท่านหญิงได้ประทานเล่าเรื่องไว้เกี่ยวกับข้าพเจ้าและเสรีไทยนางคนที่ถวายความปลอดด้วยแด่สมเด็จพระองค์นั้นและพระบรมวงศานุวงศ์ทลายพระองค์ ระหว่างสองคราครั้งที่แล้ว ท่านหญิงฯ กล่าวไว้ในคำนำหนังสือเล่มนั้นว่า ก่อนที่จะทรงเล่าให้ผู้จัดพิมพ์นำไปลงพิมพ์นั้น ท่านหญิงฯ ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบัน มีพระราชกระแสร้งสั่งว่า “ถ้า เป็นความจริงก็เล่าได้” ท่านหญิงฯ จึงเขียนในท้ายคำนำว่า “ยังดีอีกพระ ราชกระแสดงรัสนั้น ถ้าเป็นความจริงที่ข้าพเจ้าได้ยินกับทุกเห็นด้วยลูกนั้นตาก็จะเล่าให้คุณสมกพ (ผู้จัดทำหนังสือเล่มนั้น) พัง เพื่อช่วยคุณสมกพให้เขียนเรื่องได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น”

ข้าพเจ้าเห็นว่า หนังสือเล่มนั้นก็ได้ตีพิมพ์ขึ้น ๒ ครั้ง แล้ว ก็ยังไม่มีผู้ ใดที่จะทำการ “กระชิบ” แก่ท่านหญิงฯ หรือแก่คุณสมกพเหมือนดังที่บุคคล ซึ่งมีสภาพประดุจลูกนกถูกกาถูก “กระชิบ” พร้อมด้วยการคาดโทษว่า ถ้า ฝ่ายฝืน “การกระชิบ” ก็จะต้องถูกจับ

- ๖ -

ส่วนการ “กระแส” จะมาจากทางผู้ใหญ่ฝ่ายทหารหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าได้ทราบจากผู้ที่ເອົາເອກສາທາງກາຣມເມຣິກັນທີ່ເປີດເພຍແລ້ວເກີຍກັນຂນວນກາຣມ ສະໄໝໄທ ທີ່ເປັນຮຽມດາຍໆອ່ມມື້ອໍ້ຂ້າພເຈົາເກີຍວ້ອງອູ້ຕ້ວຍ ໄບລົງພິມໃນໜັງສືອີພິມພົບນັງຈຸນັນ ອາທີ ສະໄໝໄທ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍມຈາກຜູ້ສູນໃຈພອ ສມຄວາ ຕ່ອມາ ຂ້າພເຈົາໄດ້ທຽນໜ່າວ່າ ໜັງສືອີພິມພົບນັນໄດ້ຖືກ “กระแส” ຍ້າງ ວ່າ ທາງທຫර່ໄມ່ພອໃຈ ຈຶ່ງມີຜູ້ໄປດາມ ພລ.ອ.ອ. ທີ່ຈຸລທຣັພຢີ ເສນາອີກາຣທຫර່ ວ່າມີຄວາມຈິງຕາມຄໍາກະຮືບທຣີອ່ານ ພລ.ອ.ອ. ທີ່ຈຸລທຣັພຢີ ຕອນວ່າ ດັນກະຮືບນັນ “ບລິ້ພ”

ສ່ວນທາງຈອມພລ ດັນອມ ກິດຕິຂຈຣ ນັນ ຂ້າພເຈົາໄດ້ທຽນຈາກຂ້າຮາຊາກ ຜູ້ໃຫු່ທາງທຫර່ແລ້ວພລເຮືອນອຶກຫລາຍຄນຽມທັງໝາດຂັ້ນນາຍພລໜັ້ນໄປດ້ວຍວ່າ ຈອມພລ ດັນອມ ກິດຕິຂຈຣ ມີໄດ້ໃຊ້ໂຄຣໄທໄປກະຮືບທຣີອ້າງອົງຄົງພຣະມາກໝຕຣີຍ ດັ່ງທີ່ຜູ້ກະຮືບໄດ້ທຳໄປເອງໂດຍລຳພັ້ງ

ສ່ວນທາງ ພລ.ອ. ປະກາສ ຈາຮຸເສດີຍຣ ຂ້າພເຈົາໄດ້ຮັບທຽນຈາກນາຍທຫර່ ຂັ້ນນາຍພລແລ້ວຜູ້ໃກລືດຫລາຍຄນຍືນຍັນວ່າ ພລ.ອ. ປະກາສ ຈາຮຸເສດີຍຣ ມີໄດ້ໃຊ້ ໂຄຣໄທໄປ “กระแส” ດັ່ງກ່າວແລ້ວເລີຍ ຍັງກວ່ານັ້ນ ຜູ້ມາເຍີມຫລາຍຄນຍັງໄດ້ເລົາ ວ່າ ກ່ອນທີ່ຈະເດີນທາງຈາກກຽງເທິງ ໄດ້ເຄຍແຈ້ງໄທ ພລ.ອ. ປະກາສາ ວ່າຜູ້ໃກລືດຫລູ້ໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ທີ່ຈະທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ເຄຍພູດຫລາຍຄຣັງວ່າ “ເວລານີ້ເປັນແພັ້ນ ດ້ວຍໂຄຣມາປະລິສແລ້ວ ຕ້ອນມາພັນນາຍປຣີດໍາ”

- ๗ -

ເມື່ອຂ້າພເຈົາໄດ້ທຽນຄວາມຈາກພຣະນວງຄານວຸງຄົນວຸງພຣະອົງຄົງແລ້ວ ນາຍພລກັນນາຍພລຕໍ່ຈາກຫລາຍຄນດັ່ງກ່າວໃນຂ້ອດ່ອນໆ ນັ້ນແລ້ວ ຂ້າພເຈົາຈຶ່ງ ເສາຫວ່າ ກາຣຈອງລັງຈອງພລາຍຸຂ້າພເຈົາໄມ້ຮູ້ຈົບສິ້ນນັ້ນຈະມາຈາກທາງໄດ້ ຈຶ່ງ

ເກີດຄວາມສັຍ່ວ່າ ອົງຄົງ ທີ່ໄ.ໂ.ເອ. ຂອງອມເມຣິກັນປ່ອຈຸບັນນີ້ທີ່ໄດ້ຈ່າຍເງິນທາ ຄາລ ໃຫ້ສາຍລັບໃນເນື້ອງໄທຢ່າງວ່າ ດ້ວຍວິທີທ່າກິນຈາກກາຣເລື່ອຜູ້ປັບວິສຸກີ້ແລ້ວລ້າງ ປະວັດຕາສາຕົວຂອງชาຕີໄທຍັນ ຈະມີສ່ວນອ່າງໃດບ້າງໃນກາຣລັ້ນແກລ້ງຂ້າພເຈົາ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພເຈົາຈຶ່ງຂອ້າດ້ວຍຫຼັກສູງກາຣກະທຽວກາຣຕ່າງປະເທດເມຣິກັນຫ່າຍ ພັງດູວ່າ ຂ້ອສັງສົຍຂອງຂ້າພເຈົາຈະມີມູນປະກາຣໄດ ອົດຫຼັກສູງກາຣເມຣິກັນໄດ້ ຍືນຍັນວ່າ ເຂົມໄດ້ມີສ່ວນດ້ວຍໃນກາຣຍຸງສົງເສຣິມໃຫ້ມີຜູ້ຈອງລັງຈອງພລາຍຸ ຂ້າພເຈົາເລີຍ ເຂົມໄດ້ນຳລຳເນາເອກສາທາງກາຣມເມຣິກັນນາມໄທຂ້າພເຈົາວ່າ ປະຫານາອົບດູຮສເວລ່າທີ່ໄດ້ປະເມີນຄຸດຄ່າຂ້າພເຈົາໄວ້ສູງ ຈົນລຶງກັນທ່ານສັ່ງໃຫ້ ກະທຽວກາຣຕ່າງປະເທດເມຣິກັນທຳມັນທຶກໃຫ້ທ່ານນຳໄປພູ້ໃຫ້ໃນກາຣເຈຈາ ກັນ ມຣ. ເຊອຣື່ຈີລ (ດ່ອມເປັນເຊອຣ) ນາຍກຣູມນິຕີອັກດູຈ ແລະ ຈອມພລ ສຕາລິນ ນາຍກຣູມນິຕີອັກດູຈ ທີ່ເນື້ອງ “ຍາລຕາ” (YALTA) ເກີຍກັນອາຄຸດຂອງປະເທດ ໄທຍ ມີຂ້ອຄວາມທີ່ເກີຍກັນຂ້າພເຈົາໄວ້ຕອນහີ່ນີ້ດັ່ງນີ້

TOP SECRET

Memorandum Prepared by the Division of Southwest Pacific Affairs

WASHINGTON, January 13, 1945.

MEMORANDUM FOR THE PRESIDENT

(For possible use in discussion with Mr.
Churchill and Marshal Stalin)

Subject: Future Status of Thailand.

British policies towards Thailand are divergent from ours. The British regard Thailand as an enemy and it is their view:

The history of European pressure on Thailand and of European acquisition of territory in Southeast Asia is vivid in Asiatic memories. This Government cannot afford to share responsibility in any way for a continuance towards Thailand of prewar imperialism in any guise.

Within Thailand, the administration which first yielded to Japan and which was notoriously collaborationist has been replaced by an administration largely controlled by Pradit, present Regent, most respected of Thai leaders and opponent of Japan from the first. American contact has been established with Pradit who is actively aiding Allied intelligence work and who has expressed his desire that Thailand enter the war against Japan and that the Thai army fight by the side of the Allies.

It is the view of the Department that an effort should be made to persuade the British to alter their plans so that they are not inconsistent with our own. It is believed that if Thailand joins in the war against Japan she should be treated as a belligerent country and her Government be recognized, at least provisionally. Although there

Attached is a brief memorandum regarding the Regent Pradit

คำแปลบันทึกของกรมกิจการปาชิพิคภาคตะวันตกเฉียงใต้

๔๗๙.๐๑/๑-๐๓๔๕

กรุงวอชิงตัน ๓๓ มกราคม ๒๕๖๘

บันทึกเพื่อประธานาธิบดี

(เพื่ออาจใช้ในการเจรจา กับ มน. เชอร์ชิลล์ และจอมพล สตาลิน)

เรื่อง ฐานะอนาคตของประเทศไทย

นโยบายของอังกฤษต่อประเทศไทยแตกต่างกันของเรา อังกฤษถือว่าประเทศไทยเป็นศัตรู นั่นเป็นทรรศนะของเรา

ประวัติศาสตร์การบีบคั้นของญี่ปุ่นต่อประเทศไทย และประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นในเรื่องการยึดเอาและซึ่งตัวบันทึกออกเฉียงได้นั้น ย่อมบังอยู่ในความทรงจำอย่างกระซิ่งแจ้งของชาวอาเซีย รัฐบาลนี้ไม่สามารถมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบไม่ว่าว่ามีไหนที่จะเสื่อมเนื่องแนวโน้มนายจักรวรรดินิยมสมัยก่อนลงกระแทกประเทศไทย ไม่ว่าจะปรากฏในรูปลักษณะใดก็ตาม

ภายในประเทศไทยนั้น องค์การปกครองที่เริ่มแรกได้ยอมจำนนญี่ปุ่น ซึ่งเป็นผู้ร่วมมือ (กันญี่ปุ่น) อย่างเปิดเผยนั้น ได้เข้าแทนที่โดยองค์การปกครอง (รัฐบาลนายวงศ์ฯ) ที่ส่วนใหญ่อยู่ในความควบคุมของประดิษฐ์ฯ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ปัจจุบัน เป็นผู้ซึ่งได้รับความนับถือมากที่สุดในบรรดาผู้นำไทย และได้เป็นผู้ต่อต้านญี่ปุ่นตั้งแต่เริ่มแรก การติดต่อของฝ่ายอเมริกันได้สถาปนาขึ้นกับประดิษฐ์ฯ ผู้ซึ่งให้ความช่วยเหลืออย่างจริงใจแก่งานลับของสัมพันธมิตร และเป็นผู้ซึ่งได้แสดงความประданาให้ประเทศไทยเข้าสัมคมต่อญี่ปุ่น และประสงค์ให้กองทัพไทยรับเดียงນ่าเดียงไหหลัก ฝ่ายสัมพันธมิตร

(๓๙) คำบรรยาย

บันทึกสังเขปเกี่ยวกับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประดิษฐ์ฯ นั้น ได้
แนบมา ณ ที่นี้ด้วย

(ข้าพเจ้าไม่ขอเปลี่ยนบันทึกสังเขปนี้ เพราจะเป็นการสุดติดตามมาก
เกินไป)

อดีตข้ารัฐการอเมริกันผู้นั้นได้กล่าวว่า ผู้จ้องล้างจองพลากูข้าพเจ้านั้น
ก่อร้ายมากแล้ว ไม่น่าจะล้างประวัติศาสตร์แห่งชาติตนเอง เพราเรื่อง
เกี่ยวกับข้าพเจ้านั้น คนในสหรัฐอเมริกาและในยุโรปเชียกเขียนไว้จากหลัก
ฐานที่เชื่อถือได้ ซึ่งพากที่จ้องล้างจองพลากูข้าพเจ้าไม่อาจมาลบล้างได้ ไม่
ช้าก็เร็ว รายฎไทยก็จะได้อ่านความจริง อเมริกาผู้นี้จึงนำเอกสารทางการ
อเมริกันมาให้ข้าพเจ้าอีกฉบับหนึ่ง มีความตอนที่เกี่ยวกับประเทศไทยและ
ข้าพเจ้าดังต่อไปนี้

THAILAND

INTEREST OF THE UNITED STATES IN QUESTION OF RECOGNIZING A FREE THAI MOVEMENT

892.01/32

*The Secretary of State to the Deputy Director of the Office of
Strategic Services (Goodfellow)*

Washington, August 26, 1943.

My Dear Colonel Goodfellow: In reply to your oral inquiry of
August 4 relating to possible American operations conducted in
connection with a Free Thai Movement, the position of the Department
of State is as follows:

The Government of the United States looks forward to the
reestablishment of Thailand's independence as quickly as possible.
Available information indicates that there remain in the present
Thai Government a number of officials who opposed the capitulation
of that Government to Japanese pressure. It is understood that
Luang Pradit Manudharm (known also as Nai Pridi Bhaoomyong),
a member of the Council of Regents, is one of these officials and
that he has participated prominently in a secret movement which
aims to restore the Government as it was constituted prior to the
Japanese invasion.

In the light of this understanding Luang Pradit Manudharm
is presumed by the Government of the United States to represent
continuity in the Government of Thailand as it was constituted
prior to the defection of the Thai Prime Minister to the Japanese at
the time of the Japanese invasion and to be one of the outstanding
leaders in the movement for Thai independence. Accordingly, until
this Government has indications to the contrary from the Thai people,
it feels warranted, without in any way committing itself in respect
to the future, in regarding Luang Pradit as one of the leading
representatives in Thailand of the Thai nation.

(Signed) Cordell Hull

* Field Marshal Luang Pibul Songgram

THAILAND
INTEREST OF THE UNITED STATES IN QUESTION
OF RECOGNIZING A FREE THAI MOVEMENT

892.01/32

The Secretary of State to the Deputy Director of the Office of Strategic Services (Goodfellow)

Washington, August 26, 1913.

My Dear Colonel Goodfellow : In reply to your oral inquiry of August 4 relating to possible American operations conducted in connection with a Free Thai Movement, the position of the Department of State is as follows :

The Government of the United States looks forward to the reestablishment of Thailand's independence as quickly as possible. Available information indicates that there remain in the present Thai Government a number of officials who opposed the capitulation of that Government to Japanese pressure. It is understood that Luang Pradist Manudharm (know also as Nai Pridi Bhanomyong), a member of the Council of Regents, is one of these officials and that he has participated prominently in a secret movement which aims to restore the Government as it was constituted prior to the Japanese invasion.

In the light of this understanding Luang Pradist Manudharm is presumed by the Government of the United States to represent a continuity in the Government of Thailand as it was constituted prior to the defection of the Thai Prime Minister* to the Japanese at the

* Field Marshal Laung Pibul Songgram

time of the Japanese invasion and to be one of the outstanding leaders in the movement for Thai independence. Accordingly, until this Government has indications to the contrary from the Thai people, it feels warranted, without in any way committing itself in respect to the future, in regarding Luang Pradist as one of the leading representatives in Thailand of the Thai nation.

(Signed) Cordell Hull

คำแปลจดหมาย ร.ม.ต. ว่าการต่างประเทศอเมริกัน
ถึงรองผู้อำนวยการสำนักงานบริการยุทธศาสตร์ประเทศไทย
ความสนใจของสหรัฐอเมริกาในปัญหาการรับรองขบวนการเสรีไทย

ที่ ๘๙๒.๐๑/๗๗

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศถึงรองผู้อำนวยการสำนักงาน
บริการยุทธศาสตร์ (คุณเพลโลว์)

วันที่ ๒๖.๘.๐๑/๗๗

พ้นเอกสาร คุณเพลโลว์ที่รัก ในการแต่งตอบข้อ datum ของท่านด้วยว่าฯ
เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม เกี่ยวกับปฏิบัติการอันพึงเป็นไปได้ของฝ่ายอเมริกัน
เกี่ยวกับขบวนเสรีไทยนั้น

ท่าทีของกระทรวงการต่างประเทศเป็นดังต่อไปนี้.....

รัฐบาลสหรัฐอเมริกาประนโนบาย่างเร้าอ้อนไว้ล่วงหน้าถึงการที่จะฟื้น

สถาปนาเอกสารของประเทศไทยโดยเริ่วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จากข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับ แสดงให้เห็นว่า แม้ในรัฐบาลไทยปัจจุบันก็ยังมีข้าราชการไทยส่วนหนึ่งที่คัดค้านการยอมจำนนของรัฐบาลนั้นต่อการกดดันของฝ่ายญี่ปุ่น เป็นที่เข้าใจว่า ในบรรดาข้าราชการการดังกล่าวนี้ มีหลวงประดิษฐ์มนูธรรม (หรือที่รู้จักกันในนามนายปรีดี พนมยงค์) สมาชิกคนหนึ่งในคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เป็นคนหนึ่งในบรรดาข้าราชการเหล่านั้น และได้ร่วมอย่างสำคัญในขบวนการลับที่ประส่งศึกฟื้นสถาปนารัฐบาลเหมือนดังที่เคยเป็นอยู่ก่อนหน้าการบุกรุกของญี่ปุ่น

ด้วยความเข้าใจอันกระจงแจ้งเช่นนี้ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจึงยอมรับนับถือหลวงประดิษฐ์มนูธรรมว่า เป็นตัวแทนแห่งการสืบท่องรัฐบาลแห่งประเทศไทยตามที่เป็นอยู่ก่อนที่นายกรัฐมนตรีไทย (จอมพล ป. พิมูลสังคม) จะปลดตัวไปเข้ากับฝ่ายญี่ปุ่นในตอนที่ญี่ปุ่นบุกรุก และยอมรับนับถือว่า เขา (หลวงประดิษฐ์มนูธรรม) เป็นผู้นำคนสำคัญยิ่งในขบวนการเพื่อเอกสารของไทย ด้วยเหตุนี้ ทราบเท่าที่รัฐบาลนี้ (สหรัฐอเมริกา) มิได้รับการแสดงตรงข้ามจากประชาชนไทย จึงเม้นที่เชื่อได้อย่างหนักแน่น โดยไม่ผูกมัดอนาคตในการถือว่า หลวงประดิษฐ์เป็นผู้นำของบรรดาผู้แทนแห่งชาติไทยในประเทศไทย

(ลงนาม) คอร์เดล ชลล์

- ๔ -

ในการสมนาคุณญาติมิตรที่กรุณาร่วมการบำเพ็ญกุศลในวันคล้ายวันเกิดข้าพเจ้าที่มีอายุครบ ๗๒ ปี บริบูรณ์นั้น เดิมไม่อยากจะให้ญาติมิตรที่รับจะช่วยพิมพ์หนังสือต้องเดือดร้อน โดยข้าพเจ้าจะพิมพ์หนังสืออปทานุกรมพื้น

ภาษาบาลีที่เคยพิมพ์ครั้งหนึ่งในงานพระราชทานเพลิงศพมาตราข้าพเจ้าระหว่างสังคม ซึ่งถ้าจะพิมพ้อก็คงจะไม่ถูกกระซิบ จึงได้ให้ญาติมิตรเสาะหาดันฉบับซึ่งสูญหาย แม้แต่ที่หอสมุดแห่งชาติก็ไม่มี เพื่ออยู่ท่านผู้หนึ่งได้รักษาไว้อย่างดีด้วยความหวังเห็นนั้นได้กรุณาให้ยืมมา แต่ในการพิมพ์ครั้งนั้นต้องใช้อักษรรัฐวิธีที่จอมพล ป. ได้สั่งให้เลิกอักษรที่ซ้ำกันและเขียนยากเช่น ฉ ภ ภ ว ท ဓ ณ ญ ศ ម ພ ฯ ฯ ได้วานมหาเบรื่องตรวจที่จะพิมพ์ตามอักษรรัฐวิธีที่ถูกต้อง ซึ่งจะใช้เวลาอีกนาน ไม่ทันเวลาที่จะพิมพ์ให้ทันงาน และให้ลูกข้าพเจ้าที่ปารีส ๓ คน ช่วยกันจัดเรียบเรียง ศัพท์บopalungram คือลำดับคำตามเสียงทั้งหมดเพื่อผู้ที่มีไว้จะได้ค้นหาคำสัมผัสในการตั้งโคลง ฉันท์ ก้าวยกalonได้สะดวกขึ้น แต่ก็จัดทำไม่เสร็จทันงาน

แต่เมื่อเห็นว่า หม่อมเจ้าที่อยู่อังกฤษ เทวฤทธิ์ได้ประทานเล่าไว้ในหนังสือที่อ้างข้างต้น ซึ่งได้รับพระบรมราชานุญาตว่า “ถ้าเป็นจริงก็เล่าได้” นั้นแล้ว ก็ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจจัดทำหนังสือให้ซื้อว่า บางเรื่องเกี่ยวกับพระบรมวงศานุวงศ์ ระหว่างสังคมโลกครั้งที่ ๒ โดยถือวิสาสะที่ท่านเหยี่ยมมีพระเมตตาด้านนั้น เชิญคำประทานเล่าบางตอนในหนังสือเล่มนั้นมาลงพิมพ์ไว้เป็นเรื่องประเดิมเริ่มแรก ข้าพเจ้าต้องขอภัยท่านที่ถูกและนายสมภพจันทรประภา ผู้จัดพิมพ์หนังสือเล่มที่อ้าง ในการที่ข้าพเจ้าไม่มีเวลาพอที่จะขออนุญาตก่อน เพราะจะต้องรวมพิมพ์กับเรื่องอื่นให้ทันงาน และเห็นว่า เป็นเรื่องที่ท่านกล่าวเกี่ยวกับข้าพเจ้าจึงย่อมเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าจำไม่ลงพิมพ์ได้ ฉะนั้น ขอทำทั้งสองอย่างก็อ้วว่าข้าพเจ้าจะเมิดลิสติชิฟฟ์เลย ต่อไปก็มีเรื่องของนายป้าย อ้างการณ์ “พระบรมวงศานุวงศ์กับขบวนการเสื้อไทย” ฉบับภาษาไทย ซึ่งนำลงพิมพ์ในนิตยสารภาษาไทยบางฉบับทั้งในประเทศไทยและในสหรัฐอเมริกา (ฉบับภาษาอังกฤษได้ลงพิมพ์ในนิตยสารบางฉบับในสหรัฐอเมริกา) ผู้เขียนก็ได้ออนุญาตให้พิมพ์ผนวกในหนังสือความทรงจำของข้าพเจ้าแล้ว ในส่วนข้าพเจ้า ก็จะได้นำบางเรื่องที่เกี่ยวกับความเป็นไปบางประการภายในคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ซึ่งผู้อยู่ภายนอกอาจยังไม่

(๓๘) คำบรรยาย

ทราบ หรือทราบบ้างก็เป็นข่าวลือทอดๆ กันมา

ห่วงว่าหนังสือเล่มนี้จะพิมพ์ออกได้ราบรื่นในประเทศไทยบ้าง แต่ถ้าเกิดการกระซิบขึ้นมา เพื่อนชาวต่างประเทศก็ได้ภารณาว่า จะช่วยพิมพ์ให้ในต่างประเทศ แล้วข้าพเจ้าจึงจะส่งไปสมนาคุณในโอกาสที่สามารถส่งได้

- ๕ -

ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณญาติมิตรที่กรุณาร่วมบำเพ็ญกุศลในวันคล้ายวันเกิดของข้าพเจ้าที่มีอายุครบ ๗๙ ปี บริบูรณ์ และท่านที่ส่งคำอ曼วยพรและท่านที่ตั้งใจอ曼วยพรข้าพเจ้า

ด้วยเดชะคุณพระครรัตนตรัยและผลงานนิสัยที่ท่านทั้งหลายได้เมตตากรุณาข้าพเจ้า จงลงบันดาลให้ท่านทั้งหลายประสบสิริสวัสดิพิพัฒมงคล หลุดพ้นจากอุปัทวนตรายหั้งปวง ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางกระซิบ ขอให้ท่านทั้งหลายชื่นบรรลุถึงธรรมของพระพุทธองค์ จงเจริญด้วยจดุรพิธีพร คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ขอให้ท่านทั้งหลายได้รับความคุ้มครองตามพระพุทธอวjunction อันประเสริฐ คือ

“ชุมโม หเว รากุธิ ชุมมชาธิ”

วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๐๕

สารบัญ

คำนำ

คำนำการพิมพ์ครั้งที่ ๒

(๕)

คำบรรยาย

- การถวายความปลดภัยแด่สมเด็จพระครรษานพินทรฯ พระพันวัสดาอัยการเจ้า และพระบรมวงศานุวงศ์ในระหว่างสังคրาม
- พระบรมวงศานุวงศ์และขบวนการเสรีไทย
- ความเป็นไปภายในคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

๑

๙

๑๗

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๑

- ประวัตินายเสียง พนมยงค์
- พิธีพระราชทานอภัยโทษของคณะราษฎร เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๗๕
- คำชี้แจงเพิ่มเติมประกอบ “บางเรื่องเกี่ยวกับพระบรมวงศานุวงศ์ในระหว่างสังคրามโลกครั้งที่ ๒”

๕๖

๗๐

๗๖

ภาคผนวก ๒

- บางตอนจากบันทึกเรื่อง “สิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็น : พาญพัดໄป (๒)”
- บทบาทของ ม.จ. ศุภสวัสดิ์วงศ์สนิท สวัสดิ์วัฒน ในขบวนการเสรีไทย
- ปรีดี พนมยงค์ กับสถาบันกษัตริย์ และการณ์สวารดต
- จดหมายฉบับสุดท้ายของนายบุญศรี บังกอกรีนทร์

๔๕

๔๙

๕๔

๑๕๑